68ste JAARGANG No. 8340 MAANDAG 24 DECEMBER 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Surinume, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur Ad. Versnay.

's Pausen Kerstboodschap

"Haat, hebzucht en overmatig verlangen naar prestige moeten worden afgezworen"

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft in een tot de wereld gerichte Kerst-toespraak van 35 minuten via Radio Vaticana opgeroepen tot nieuwe pogingen om tot vrede te geraken. De Paus sprak zijn rede met krachtige en heldere stem uit in de Consistorie-zaal van het Vaticaan voor het College van Kardinalen.

De Paus riep op tot ontwapening, ofschoon, zoals hij zeide, ontwapening op zichzelf slechts een geringe waarborg voor de vrede betekende, wanneer zij niet vergezeld gaat van afzwering van de wapenen van haat, hebzucht en overmatig verlangen naar prestige. Wanneer de mensen werkelijk oorlog willen voorkomen, moeten zij allereerst de geestelijke bloedarmoede der volkeren zien te genezen en het onbegrip voor hun eigen verantwoordelijkheid voor God en mensen ter oorzake van het ontbreken van een Christelijke orde, door welke alleen de vrede verzekerd kan worden.

In Korea wordt 's Pausen raad nog niet verstaan

Korea. — Nederlandse, Britse en Amerikaanse oorlogsbodems hebben Zondag kustbatterijen en stellingen van de luchtdoel-artillerie in het gebied van Tsjinnampo aan de Noord-Koreaanse Westkust beschoten.

De geallieerde onderhandelaar schout-bij-nacht Libby heeft, behalve het Zondag reeds gemelde, nog verklaard, dat de vorige mededelingen van de communisten er op wezen, dat er meer krijgsgevangenen in Noord-Korea zijn dan volgens de door de communisten verstrekte lijst. De communistische generaal Lee antwoordde hierop, dat verscheidene kampen verplaatst zijn en andere samengevoegd. In antwoord op een vraag zeide hij, dat er geen geallieerde krijgsgevangenen in „kampen in het buitenland" zijn.

Ten aanzien van de in Libby's beschuldiging genoemde cijfers werd van communistische zijde verklaard, dat het grootste deel van de gevangenen „aan het front is vrijgelaten", terwijl anderen zouden zijn omgekomen tengevolge van Verbonden luchtaanvallen en door ziekte.

Volgens radio-Peking achten de communisten een spoedige vrijlating van de krijgsgevangenen belangrijker dan bezoeken aan de kampen of uitwisseling van gegevens. De communisten verklaren, dat de Verbondenen 1.456 namen minder hebben verstrekt dan zij zelf.

Uitwisseling van post

Er is overeenstemming bereikt over de uitwisseling van post voor de verwanten van de krijgsgevangenen. Het voorstel en het initiatief hiertoe was van de communisten gekomen, die de geallieerden een brief van generaal Dean, bestemd voor diens familie, ter hand hebben gesteld.

Een communistische woordvoerder verklaarde Maandag te Pan Moen Djon, dat de Noordelijken het beroep van generaal Ridgway om de krijgsgevangenenkampen door functionarissen van het Rode Kruis te doen bezoeken hebben afgewezen.

In Perzie willen mensen elkaar "in stukken scheuren"

Teheran. — Zondag demonstreerde een grote menigte voor het Perzische parlementsgebouw, waarin, zoals gemeld, 15 afgevaardigden van de oppositie en ongeveer 70 redacteuren van anti-Mossadeq-bladen een toevlucht hadden gezocht.

De demonstranten, die aanhangers van de godsdienstige leider Kasjani waren, dreigden de genoemden „in stukken te scheuren", daar de oppositie Kasjani in toespraken in het parlement had aangevallen. Nadat de voorzitter van de Perzische Tweede Kamer beloofd had, dat hij „Kasjanis eer zou verdedigen", trok de menigte zich terug. Het gebouw wordt beschermd door speciale politie-afdelingen, waarvan opgedragen is op iedereen te schieten, die zou pogen het gebouw binnen te dringen.

Lening voor geluk

Teheran. — De Perzische premier, dr Mossadeq, heeft Zaterdagavond in een radiorede een beroep gedaan op het Perzische volk om in te schrijven op de grote nationale Perzische lening, die gisteren, Zondag, wordt uitgeschreven. Voor hij zijn beroep deed, beschuldigde Mossadeq Engeland ervan te pogen Perzië door economische druk tot toegeven te bewegen, doch deze lening zal Perzië helpen voort te schrijden op de weg naar het geluk, aldus Mossadeq.

Bagdad. — Tien kilometer ten Westen van Teheran is een viermotorig Egyptisch vliegtuig van de lijn Cairo-Bagdad-Teheran neergestort met 22 personen aan boord, onder wie de administrateur van het Amerikaanse punt 4-program, Bennett. Allen werden gedood. Volgens het Perzische ministerie voor de Verbindingen is het toestel kort nadat het Zaterdagavond van het vliegveld bij Teheran was opgestegen, in een sneeuwstorm verongelukt. Aan boord bevonden zich behalve de Egyptische bemanning van vijf personen, Amerikanen, Britten en Perzen.

EGYPTISCH GESCHIL NIET VOOR V.N.

Cairo. — De Egyptische waarnemende minister van buitenlandse zaken, Ibrahim Farag Pasja, heeft Zaterdag meegedeeld, dat zijn regering niet van plan is het geschil met Engeland aan de Verenigde Naties voor te leggen, aangezien zij van mening is, dat het Brits-Egyptische verdrag van 1936 en de in 1899 met Engeland gesloten overeenkomst betreffende het gemeenschappelijke bestuur over de Soedan „als dood kunnen worden beschouwd". Hij verklaarde, dat de Amerikaanse ambassadeur in Cairo, Jefferson Caffery, naar aanleiding van geruchten, dat Egypte de kwestie zou voorleggen aan de Veiligheidsraad, informaties bij hem had ingewonnen. Caffery zeide na afloop van de besprekingen, dat men had gesproken over de situatie in het Midden-Oosten.

ZALIG KERSTFEEST

De Redactie en Administratie van de Amigoe di Curaçao, alsmede het personeel van de N.V. Paulus Drukkerij verzamelt zich met blij hart op deze plaats om U, lezer, van ganser harte een Zalig Kerstfeest toe te wensen.

AMERIKAANSE VLIEGERS VEROORDEELD

Boedapest. — Officieel is bekend gemaakt, dat de vier vliegers van het in Hongarije tot landen gedwongen Amerikaanse vliegtuig tijdens een besloten zitting van het militaire gerechtshof te Boedapest ieder veroordeeld zijn tot betaling van een boete van ongeveer Cf. 59.000 of drie maanden gevangenisstraf. De vliegers zouden o.m. bekend hebben, dat het zicht uitstekend was en dat zij het Hongaarse luchtruim hebben geschonden, terwijl zij geen afdoende verklaring zouden hebben gegeven voor de in het vliegtuig gevonden kaarten, radiotoestellen, valschermen en dekens. Het toestel en de lading zijn verbeurd verklaard.

De Amerikaanse gezant te Boedapest verklaarde verrast te zijn door het plotselinge proces. Verwacht wordt, dat het Amerikaanse gezantschap de boete zal betalen.

Evangelische predikant priester gewijd

Mainz. — De gehuwde naar de r.k. Kerk overgegane voormalige Duitse Evangelische predikant Rudolf Goethe, die Zondag 70 jaar oud wordt, is heden met speciale toestemming van de Paus in de kapel van het seminarie te Mainz door de bisschop van Mainz, dr Stohr, priester gewijd. De echtgenote van de wijdeling was hierbij de plechtigheid aanwezig. Zij was reeds eerder dan haar man tot het katholieke geloof overgegaan. Zoals reeds gemeld, had Goethe van de Paus toestemming gekregen om zijn huwelijk voort te zetten.

Honderd slachtoffers bij een mijnbrand in Illinois, U.S.A.

West-Frankfort. — In een mijn in de buurt van West-Frankfort in de Amerikaanse staat Illinois is brand uitgebroken. Volgens de eerste berichten zou een honderdtal mijnwerkers zijn ingesloten.

De brand brak uit, nadat er zich door onbekende oorzaak een zware ontploffing had voorgedaan. De hoofdopzichter van de mijn deelde later mee, dat vier personen om het leven zijn gekomen en tenminste een zestigtal mijnwerkers nog is ingesloten. Men heeft tot dusver zes gewonden van de 55 in ernstige toestand verkerenden in veiligheid kunnen brengen.

Reddingsploegen, die haar weg moeten zoeken door de verstikkende rook, hebben de ingeslotenen, die zich op een diepte van 160 meter en op 6 km. van de liftschacht bevinden, nog niet kunnen bereiken. Men heeft geen signalen der vermiste mijnwerkers gehoord. De mijn, waar zich het ongeluk heeft voorgedaan, is de grootste kolenmijn ter wereld. Honderden verwanten van de ingeslotenen verdringen zich bij de ingang van de mijn. Men acht het twijfelachtig of de vermisten de ramp zullen overleven.

KERSTMIS IN PAKPAPIER. — Er is geen huiskamer met brandende haard voor hen en geen kerstboom in zilveren glorie in de hoek. Voor hen is er duisternis en kou op een verlaten en vijandig veld, of een jungle, waarin de dood vanuit elke boom op hen loert. Toch komen huis en haard en liefde, die tesamen Kerstmis maken, tot hen, al zijn ze dan ook samengedrongen in bruin papier tot een pakje, dat reizen kan maken, waar zij naar verlangen maar die hen ontzegd zijn. Is er een treffender zinnebeeld denkbaar van de bitterheid, die de mens den mens baart, dan deze Kerstmis is pakpapier?

het nieuws van vandaag

Zelfs voordat de maand December begint, denken we al aan Kerstmis. Er is immers wel geen ander feest in het jaar, dat met zoveel verlangen verwacht wordt als Kerstmis.... we moeten zelfs zeggen: met ongeduld. Iedereen schijnt als uit een slaap te ontwaken en de bedrijvigheid bereikt een hoogtepunt. Slechts is het te hopen, dat al deze zorgen over stoffelijke zaken niet het enige is wat Kerstmis voor ons betekent. Toch bestaat er in ons materialistisch wereldje gevaar genoeg, dat deze vrees gerechtvaardigd is. En dat zou een ramp wezen.

Er is geen tijd in het jaar waarin het mensenhart sterker wordt aangegrepen door „iets dat in de lucht schijnt te zitten", door vrede en vreugde en liefde. En welke geleerde en zeer gezagvolle verklaring de „wereld" voor dit „iets" ook moge geven, wij, en met ons een ieder die zijn gezond verstand gebruikt, weten, dat dit „iets" de allerdiepste menselijke behoefte is aan verlossing, aan zuivering en heiligende vervolmaking, welke behoefte door de menswording van God, door het zwakworden van de Almachtige, en door het lijden van de volkomen schuldeloze op waarlijk goddelijke wijze gaat bevredigd worden.

Om dit „iets", om deze herlevende hoop op verlossing is Kerstmis het feest van de vrede op aarde. Maar deze vrede is dan ook verbonden aan de voorwaarde, dat de mensen van goede wil moeten zijn. Vandaar dat, wanneer Kerstmis nadert, elk jaar opnieuw onze harten gevuld worden zowel met hoop en vreugde om de hemel als met ontgoocheling en leed om de wereld.

De verdorvenheid van zijn natuur maakt de mens de ergste vijand van zichzelf. Na negentien en een halve eeuw waarin deze vredesboodschap jaar na jaar op aarde verkondigd werd, slijten de mensen hun leven en hun wilskracht nog onverminderd met denken en praten over oorlog en over **stoffelijke middelen om oorlog te vermijden.** Dit kan slechts zo zijn, omdat er zoveel mensen zijn, die niet weten wat Kerstmis eigenlijk betekent.

Kerstmis

tekent. Omdat er zoveel mensen zijn, voor wie Kerstmis niet meer is dan het feest van de kalkoen in plaats van het feest van Christus geboorte; het feest van rode lampionnen in plaats van het hemelse licht van Bethlehem.

Sommige van zulke lieden kunnen zeer wel te verontschuldigen zijn. Zij weten niet beter omdat ze niet beter weten kunnen. Maar tragisch is, dat zovelen die ampel in de gelegenheid waren om de diepe betekenis van de Menswording te begrijpen, er zich zo weinig op toeleggen om de Kerstboodschap van vrede in hun eigen dagelijks leven tot uitdrukking te brengen. Hoe kan het verwonderen dat er nog steeds ongelovigen zijn — en ongelovigen die oorlog willen maken, bovendien — wanneer er zoveel gelovigen zijn die de vrede van Kerstmis niet verstaan, laat staan dat zij hem in praktijk kunnen brengen?

En zelfs de goeden. De kudde van Christus, die Hij niet voor niets „zijn kleine kudde" genoemd heeft, is het niet zo — gelijk Fr Keller eens zei — dat de goeden het druk hebben met hun eigen zaken, en de wereld en zijn aangelegenheden in handen laten van de slechten?

Wordt het geen tijd, dat wij Katholieken uit de menswording van Christus ook dit leren verstaan dat niet slechts de redding voor onze eigen ziel, maar ook — en nog meer — de redding van de wereld de zware taak en de dure plicht is van allen die de naam van Christus voor zich opeisen maar daarmee dan ook volgelingen van Christus moeten zijn.

Kerstmis betekent meer dan een in de lucht zwevende hoop.

Het zal ons de wil moeten geven, die hoop te verwezenlijken, of onze Kerstmis is zijn naam niet waard.

Koning Idris I van Libye

Bangasi. — Koning Idris I van Libye heeft op 24 December de onafhankelijkheid van het „Verenigd Koninkrijk Libye", dat volgens D.P.A. voortaan Barka heet, geproclameerd. De 63-jarige koning verklaarde in de proclamatie, dat alles in het werk zou worden gesteld om het welzijn van zijn volk te bevorderen.

KERSTBRANDEN

San Diego (Californië). — Zondag is brand uitgebroken in een gebouw te Tijuna in Mexico, waar een Kerstfeest voor wezen werd gegeven. Volgens de laatste berichten van New Yorkse radio-stations zijn ten minste 41 personen, waaronder vele kinderen, om het leven gekomen en 70 gewond. In Tijuna zijn alle artsen en medische diensten gemobiliseerd. Dokters uit San Diego hebben zich met bloedplasma naar het even over de grens gelegen plaatsje begeven om hulp te bieden.

Santiago de Chile. — Zaterdag heeft een brand op het hoogtepunt van de Kerstinkopen een speelgoedmagazijn in een van Santiago's drukste zakenwijken verwoest. Voor een waarde van 1.500.000 pesos aan geschenken werd vernietigd.

Koningin brengt Kerstboodschap in handel voor liefdadig doel

Soestdijk. — Het secretariaat van H.M. de Koningin deelt mede:

Hare Majesteit de Koningin heeft op veler verzoek er in toegestemd, dat de door Haar het vorige jaar op Soestdijk gelezen tekst van het Kerstevangelie volgens Lukas 2, welke toen reeds op een gramofoonplaat werd vastgelegd, thans voor een liefdadig doel in de handel wordt gebracht.

Dit is opgedragen aan Philip's Phonographische Industrie te Baarn.

De Koningin heeft beslist, dat de baten van de verkoop dezer plaat ten goede komen aan de uitbreiding van de arbeidstherapie in het herstellingsoord voor het asthmatische kind „Heideheuvel" te Hilversum en in het Nederlands Studentensanatorium te Laren.

Portvrijdom voor militairen ingetrokken

's-Gravenhage. — De directeur-generaal van de P.T.T. deelt in de Staatscourant mee, dat met ingang van 1 Januari 1952 de aan de in werkelijke dienst zijnde Nederlandse militairen verleende portvrijdom voor verzending van briefkaarten in het binnenlands verkeer wordt ingetrokken. Met ingang van dezelfde datum wordt ingetrokken de portvrijdom, verleend aan militairen in Nederland, voor de verzending van sommige stukken naar Indonesië, Nieuw Guinea, Suriname en de Nederlandse Antillen. Met ingang van genoemde wordt eveneens ingetrokken het verlaagde port voor de verzending van sommige stukken, bestemd voor militairen, verblijvende in Indonesië, op Nederlands Nieuw Guinea, in Suriname of op de Nederlandse Antillen.

Positieverbetering brengt groter verantwoordelijkheid mede, aldus directeur v. Drimmelen

In aanwezigheid van Directieleden en afdelingschefs van de N.V. C.P.I.M./N.V. C.S.M. bevorderde de heer H. van Drimmelen, Directeur van de C.P.I.M. enz., 21 werknemers in het oliebedrijf tot de status van locaal employé. Bij hun benoeming sprak de heer Van Drimmelen de nieuwe employee's tijdens een bijeenkomst op Zaterdag, 22 December om 11.30 v.m. in Club „Groot Kwartier", als volgt toe:

„De tijd om en nabij de jaarwisseling is in de samenleving, de bedrijfsgemeenschappen, verenigingen en het gezin altijd een bijzondere. Men bezint zich op het afgelopen jaar en maakt, bezield met de beste voornemens, een „planning" voor het nieuwe jaar, dat beginnen gaat.

Zo is het ook in onze bedrijfsgemeenschap. De positie van onze employees en werknemers wordt aan het einde van het jaar aan een grondig onderzoek onderworpen, waarbij normen als functie, prestatie, vakmanschap en leidersqualiteiten een belangrijke rol spelen. Zo wordt als het ware de balans opgemaakt waarna de bevorderingen en loonverhogingen worden vastgesteld.

Zoals U zelf reeds weet behoort U, die hier aanwezig zijt, tot de kleine groep uitverkorenen, die dit jaar tot de status van locaal employee is bevorderd. Met opzet spreek ik van „uitverkorenen", omdat inderdaad de maatschappij slechts de bekwaamsten onder haar werknemers bevordert tot de rang van locaal employee. Bovendien is het aantal functies, waaraan de status van locaal employee verbonden is in ons bedrijf uiteraard beperkt.

Ik ben verheugd U vandaag officieel namens onze maatschappij van Uw bevordering mededeling te doen en U tevens geluk te wensen met deze rangsverhoging.

Zoals iedere rangsverhoging brengt ook deze voor U een aantal rechten en faciliteiten mede, die op het eerste gezicht voor U wellicht van doorslaggevende betekenis zijn. Het is nu eenmaal een zeer menselijke uiting aanvankelijk zeer verheugd te zijn over de materiële voordelen, welke de positie op een hogere sport van de maatschappelijke ladder biedt.

Allerminst wil ik de waarde van deze voordelen miskennen, maar het zou een misvatting zijn indien wij hieraan een alles overheersende betekenis geven. Uw toekomstige status zal van U in nog grotere mate dan voorheen verantwoordelijkheid eisen tegenover de maatschappij, Uw werk en Uw ondergeschikten. Ik meen dat het dragen van verantwoordelijkheid voor een man de erkenning betekent van de positie, die hij bij onze maatschappij en in het leven heeft bereikt. Hoe groter de verantwoordelijkheid, die hij draagt hoe dieper zijn verantwoordelijkheidsgevoel zal zijn ontwikkeld. Een eigenschap waarop iedere man met recht trots kan zijn.

Het is deze grotere verantwoordelijkheid, welke U allen vandaag ongetwijfeld vreugde en voldoening zal schenken.

Uw bevordering houdt echter ook in, dat Uw plichten zijn uitgebreid. De normale plichten, welke elk personeelslid heeft tegenover werk, maatschappij en collega's zijn zonder twijfel bij U in goede handen. Hiervan zijn wij overtuigd. Echter zal men U, in de toekomst zowel in als buiten de maatschappij zien als een vertegenwoordiger van ons corps employees. En terecht!

Ik wil U daarom op het hart drukken U in Uw uitingen en gedragingen, ook buiten de maatschappij, Uw lidmaatschap van het employee-corps waardig te tonen. U zult begrijpen, dat ook Uw optreden buiten de maatschappij, ik zou het zelfs sterker willen zeggen, Uw privé-leven, de standing van de locale employee in gunstige of ongunstige zin kan beinvloeden. Dat ik U dit zeg, is geen uiting van ongerustheid, maar een aangrijpen van deze gelegenheid U nog eens te wijzen op dit bijzondere aspect van de status, die U voortaan zult hebben.

Ik moge besluiten met U zeer veel succes te wensen en ik verwacht van u dat u het vertrouwen dat de maatschappij in U gesteld heeft, niet zult beschamen."

CURACAO

MORGENWIJDING.

Op tweede Kerstdag om 10 uur v.m. zal de Zeer Eerw. Pater A. v.d. Meer in de Katholieke morgenwijding een spreekbeurt vervullen.

WINKELS OPEN OP TWEEDE KERSTDAG.

In verband met de komst van de Santa-boot is er ontheffing verleend op de winkelsluitingswet De winkels mogen derhalve op Tweede Kerstdag geopend zijn van 9 uur v.m. tot 1 uur n.m.

ETALAGE BOTICA CENTRAL.

Onze aandacht werd getrokken door de smaakvol gedecoreerde en ingerichte etalage van de bekende apotheek „Botica Central". Hiermede heeft de heer Luis dé Lannoy bewezen een artistieke aanleg te hebben, want met weinig middelen is hier gewerkt. De prettige verlichting, nl. een flikker lichtinstallatie, zorgt voor aardige effecten.

OOK DE C.T.C.

De CTC heeft — zoals te doen gebruikelijk — ook dit jaar weer een dertiende maand aan het personeel uitgekeerd.

NIEUWE DIRECTIE CURACAO MOTORS LTD.

Met ingang van 1 December 1951 werd door de Algemene Aandeelhoudersvergadering van de Curaçao Motors Ltd de directie als volgt samengesteld: president-directeur Johan E. Mauricio; directeuren Fohed A. Elias, P. J. C. Lampe, M. Viana en J. E. Mauricio Jr. De dagelijkse leiding van het bedrijf berust bij de heer Fohed A. Elias, die ook namens de N.V. tekenen zal.

DE SUPPL. BEGROTING 1951 SLUIT

Hier volgen de totale cijfers van de Suppl. Begroting 1951.
Ontvangsten: Gewone dienst *f* 54.064.432.—, Kapitaalsdienst *f* 1.298.083.—, totaal dus *f* 55. 362.515.—.

Uitgaven: Gewone dienst *f* 43.378.642.—, Kapitaalsdienst 11.894.594; totaal dus *f* 55.273. 236.—.

De begroting sluit dus met een batig saldo groot *f* 89.279.—. In deze cijfers, zo vernemen wij, is de herziening duurtetoeslag met terugwerkende kracht per 1 Nov groot plm *f* 200.000.— verwerkt.

VERRASSEND KERSTCONCERT.

De C.P.I.M. bood gisteravond de Suffisantbewoners in het Cultuurcentrum een Kerstconcert aan, dat gegeven werd door de Demeriaanse tenor-zanger John Pull. Begeleid aan de piano door de heer In 't Holl. De aanwezigen, waaronder de heer Oetelmans en echtgenote, de heer Reitsma en echtgenote en anderen, hebben echt genoten van de mooie Kerstliederen, die John Pull ten gehore bracht met zijn mooie stem.

FELLE UITSLAANDE BRAND IN RESTAURANT

Een persoon om het leven gekomen

Gisteravond half zeven sloeg plotseling een felle vlam uit het restaurant „Time Square" aan de Prinsenstraat, hoek Bakkerstraat. Deze vlam werd gevolgd door meerdere en in een minimum van tijd stond het restaurant in lichter laaie. Wegens de felheid van de brand werden vier spuiten in het blussingswerk betrokken, n.l. die van de Hoofdwacht en die van Mundo Nobo, Rio Canario en Parera. Na een half uur kon de brand worden geblust, hoewel niet voorkomen kon worden dat het perceel totaal uitbrandde met inbegrip van de kleermakerij, die boven het restaurant was gevestigd.

Een treurige omstandigheid deed zich voor, waarbij een dode te betreuren viel. Het restaurant n.l. werd opgeschilderd, in de keuken waren derhalve vier werklieden aanwezig, toen de brand uitbrak. Een der mannen wist zich in veiligheid te brengen, twee anderen konden minder snel wegkomen en liepen min of meer ernstige brandwonden op. Zij werden met spoed naar het Hospitaal vervoerd. Een vierde man, de 24-jarige Chinees W.P. Ho kon zich helaas niet meer in veiligheid brengen en kwam in de vlammen om. De oorzaak van de brand is niet bekend, er wordt door de politie een onderzoek ingesteld.

De eigenaar Benny Visser is tegen brand geheel verzekerd. De blussingswerkzaamheden stonden o.l.v. Hoofdinspecteur Willemsen, op de plaats des onheils zagen wij de Officier van Justitie, mr R. Boom en commissaris J. Botterweg.

KERSTSPEL „PIVO".

Gisteravond werd onder grote belangstelling in het hofje van Brakkeput Ariba een wondermooie Kerstavond gegeven. De uitvoerenden waren een groep pioniers (oudere padvindsters) en een groep voortrekkers onder leiding van Mevr. Schoorl. Het was een werkelijk schone avond in alle opzichten. Niet alleen dat het hofje er zich uitstekend voor leende en een prachtige entourage leverde, de verlichting, maar bovenal zang en spel waren áf.

Na de opening met de Volksliederen volgde een rij uit Lucifer. Hierna declameerde Mej. Sterenborg de rij der Clarissen uit de Gijsbrecht van Vondel op subliemе wijze. De hele groep voerde dan een lekespel op in zeven taferelen, getiteld: Kerstnacht. Met een minimum aan costumering en toneelmiddelen werd hier iets schoons gegeven. Het spel was goed verzorgd; de eeuwenoude kerstliederen door deze padvindsters en padvinders zo eenvoudig en zuiver gebracht, waren toch weer nieuw.

Het geheel liet niet na een diepe indruk te maken op alle aanwezigen. Reeds vaker mochten wij bijeenkomsten meemaken in de padvinderswereld en onze sympathie uiten. Ook nu weer ervoeren wij, dat deze beweging echt leeft en dat zij ook de aesthetische vorming van onze jongens en meisjes niet uit het oog verliest

KERSTEXPOSITIE „FIN DE CIECLE"

Gistermorgen om elf uur werd in aanwezigheid van een klein aantal belangstellenden, waaronder wij o.a. opmerkten de Landsminister van Onderwijs, de heer J. H. Sprockel, de directeur van het C.C.C. de heer J.R. Quast, de Kerst tentoonstelling 1951 „Fin de ciecle" geopend.

Na het doorknippen van het lint door mevr. Ada Quast, sprak dr Engels de aanwezigen in het papiaments toe. Dr Engels wees er op, dat deze tentoonstelling tot stand gekomen was door samenwerking van verschillende lichamen, t.w. Sticusa Amsterdam, Sticusa Curaçao (spr. bedoelde het C.C.C. Curaçao) en het Curaçaos Museum. Spr. betreurde het, dat drs Thijs door verblijf op Bonaire verhinderd was deze expositie persoonlijk te openen. Vervolgens wijdde spr. uit over de toekomst plannen van de Sticusa, die zeer rooskleurig zouden kunnen zijn, mits gerekend kon worden op voldoende Curaçaose offerzin met betrekking tot het tot stand brengen van culturele evenementen uit Nederlands cultuur inventaris. Spr. betoogde tenslotte nog dat het Curaçaos Museum steeds op de zeer welwillende medewerking van de Sticusa heeft kunnen rekenen. Hij verzocht de heer Quast derhalve de dank van het Museum aan drs Thijs wel te willen overbrengen.

De expositie zelve bevat Franse affiches, die vervaardigd werden in de jaren 1887 — 1901. Er zijn affiches betreffende de handel, tentoonstellingen, sport, theater en reizen.

Alle affiches getuigen van kunstzinnige en smaakvolle opzet, speciaal de kleuren combinaties zijn veel aangenamer voor het oog dan die men heden ten dage op de reclame platen aan brengt. Ofschoon geraffineerd in het trekken van de aandacht van het grote publiek, kan men toch nergens spreken van onbeschaamdheid, zoals thans veelal schering en inslag is. Hoewel deze affiches bepaald „uit de tijd" zijn, valt op dat de reclame wetenschap zich slechts zeer eenzijdig heeft ontwikkeld in de laatste 50 jaren. Een boeiende expositie, die wij in de aandacht van geinteresseerden warm kunnen aanbevelen.

ZWEMMEN IN HET RIFBAD.

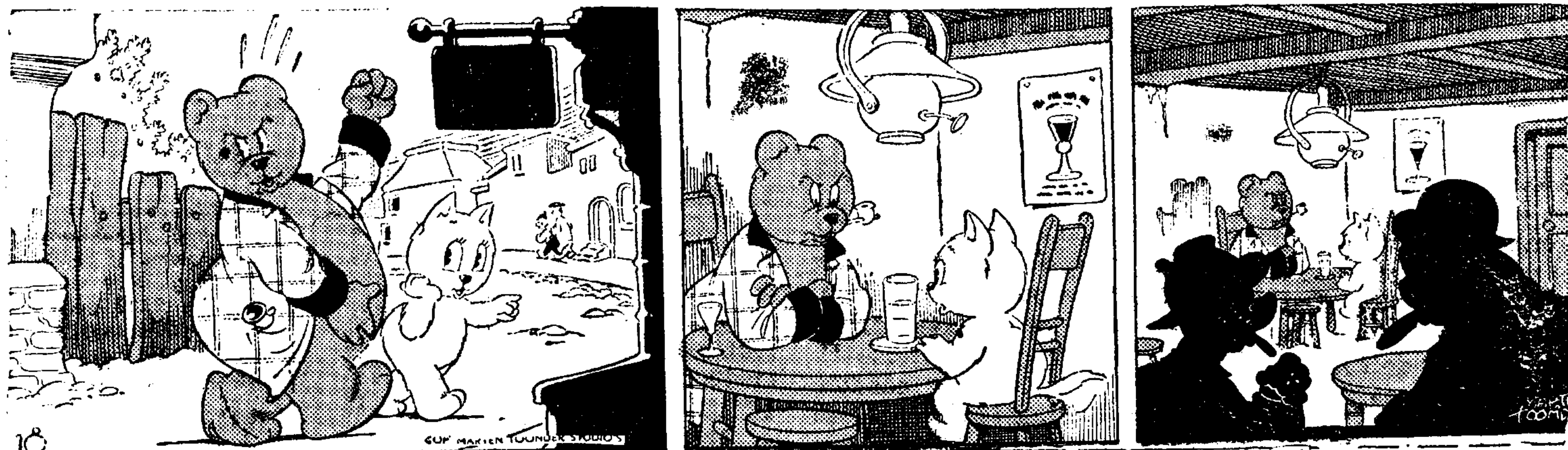
In de afgelopen week doken 992 bezoekers in het zilte nat van het Rifzwembad.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: op 18 Dec. een zoon uit J. Beers —A. Manuela, een zoon uit G. Jap-Tjon—W. Bruining; op 20 Dec. een dochter uit J. Martis—A. Winklaar, een dochter uit R. Hennep, een dochter uit E. Wedervoort—M. Pedro, op 21 Dec. een zoon uit A. Jesus—B.Piequer, een zoon uit J. Richardson—F. Smith.

Gehuwd: op 22 Dec. I. P. Kwidama—M. Marti; J. A. R. de Windt—L. A. O. Allen, R. F. Parris—J. King.

Tom Poes en de Chinese waaier

— Kom nu maar mee! zei Tom Poes. U kunt als heer toch niet met zo'n stel dieven gaan vechten?! Dat hoort niet bij Uw stand, heer Bommel! Daar is de politie voor!

— Daar heb je gelijk in! zei heer Ollie. — Het is goed, dat je me daarop wijst, jonge vriend! Een heer kan zoiets werkelijk niet doen! Maar voor de politie voel ik niets! Een heer, die een man is, knapt zijn eigen zaken op!

— Goed! zei Tom Poes. — Kom dan mee naar dat cafeetje, dan kunnen we een plan maken!

Zo gezegd zo gedaan. Even later zaten Tom Poes en heer Ollie achter een tafeltje te beraadslagen. Maar ze hadden niet in de gaten, dat hun gesprek werd afgeluisterd door een paar andere gasten. .

ARUBA

DE TERUGKOMST VAN IRENE JACOBS

„De goede God heeft U geholpen en gespaard."

Reeds geruime tijd voor dat het K.L.M. vliegtuig om 10.50 uur gistermorgen via Curaçao op Aruba arriveerde heerste er een geweldige drukte in het Stationsgebouw te Dakota teneinde de beschermelinge van de Aruba Lions Club te ontvangen.

Onmiddellijk nadat de KLM vogel voor het Stationsgebouw zijn aangewezen plaats heeft ingenomen begeeft de voorzitter van de Lionsclub de heer C. Juliao zich vergezeld van het Lionslid de heer Monte Maduro en verschillende fotografen zich naar het vliegtuig. Zodra Irene haar voeten weder op Arubaanse bodem zette bood de heer Juliao haar een ruiker aan.

Een hartelijke ontroerende ontvangst viel haar vervolgens ten deel. Hoe kon het ook anders. Met de kerstdagen is het precies zes jaren geleden dat Irene het grote ongeluk overkwam. Wie heeft toen kort daarna kunnen denken dat zij weder gezond en wel voor haar familieleden en vrienden zou staan. Het grote bord dat door enige meisjes werd gedragen en waarop de woorden: „Welcome home Irene Jacobs" voorkwamen maakte op allen een diepe indruk. Na een hartelijk welkomstwoord aan het adres van Irene richtte de heer Juliao zich tot de aanwezigen en bedankte allen die het mogelijk hebben gemaakt het meisje haar gezondheid weder te geven. Zich dan weder tot de beschermelinge richtend zeide spreker: „U bent genezen terug gekeerd en het is de goede God geweest die U geholpen en gespaard heeft." Irene, die blijkbaar onder de indruk is van dit alles, richt zich dan met een kort een eenvoudig dankwoord tot de aanwezigen en wel in het bijzonder tot de heer Monte Maduro. Tijdens de eenvoudige woorden die dit kind uit het Volk sprak, kwamen velen onder de indruk en hier en daar werd een traan weggewist.

Wij sluiten ons bij de woorden van de heer Juliao aan. „De goede God heeft U geholpen en gespaard. Welkom Irene Jacobs".

K. ABRAHAM WERD TAFELTENNISKAMPIOEN

De recreatiezaal van de Sociedad Bolivariana was zeer goed bezet toen gistermorgen de demifinales en later de finale om het kampioenschap tafeltennis gespeeld werden. Het gelukte in de eerste wedstrijd van de demifinale aan de heer K. Abraham de sterke speler Brokke te verslaan en wel met 3—0. Hierna was het de beurt aan de heer P. Mirep en R. da Silva. Het gelukte niet aan da Silva het snelle en korte spel van Mirep te breken en dit is ook wel de oorzaak geweest van zijn 4—1 nederlaag. Onder grote stilte volgde daarna de finale tussen de heren K. Abraham en P. Mirep. In tegenstelling met da Silva gelukte het aan Abraham het juiste spel tegen het snelle korte spel van Mirep te plaatsen en met een 3—0 overwinning werd de heer Abraham kampioen tafeltennis van Aruba. Onze gelukwensen.

De wedstrijd om de derde en vierde plaats tussen A. Brokke en R. da Silva werd door da Silva met 3—0 gewonnen. Brokke had deze morgen wel bijzonder slechte uren.

Na de wedstrijden werd door de Voorzitter van de Sociedad Bolivariana de heer J.G. de Castro de prijzen van het tafeltennistournooi uitgereikt. De eerste prijs, de groeps kampioensbeker kwam in handen van de aanvoerder van de kampioensploeg Spongers. Tevens ontving iedere speler van deze ploeg een medaille. De tweede prijs ging naar de ploeg van Bolivariana.

Hierna ontving de kampioen Abraham een prachtige beker en een mooie vulpenset, terwijl aan de subkampioen de heer P. Mirep een medaille met een vulpenset werd overhandigd. De heer da Silva ontving als derde prijswinnaar ook een vulpenset. En daarmede behoorden de tafeltenniskampioenwedstrijden 1951 weder tot het verleden.

VAN DE VETERANEN-COMPETITIE

Aruba Jrs aan de kop

Zaterdagmiddag vond op het RCA-terrein de wedstrijd plaats tussen de Aruba Jrs veteranen en de Douane. Voor de rust is het een goede gelijkopgaande strijd geworden. De Aruba Jrs waren technisch beter doch het enthousiaste spel der Douane gaf aan de ouderen geen kans te doelpunten. Rust kwam met een gelijkspel 0—0.

In de tweede helft zetten de Aruba Jrs er een schepje bij op en het is oppassen geworden voor de mannen van Jos. Een doelpunt hangt in de lucht en het blijft ook niet uit als de middenlinie te veel is teruggetrokken en er een kleine scrimage voor het doel ontstaat. Nauwelijks is het leer weggewerkt of een harde schuiver verrast de Douane keeper 1—0. Als even later aan de Aruba Jrs een strafschop wordt toegekend is het dra 2—0. Kort voor het einde wordt de stand op 3—0 gebracht en is de Douane een verslagen elftal. Door deze overwinning hebben de Aruba Jrs de bovenste plaats op de ranglijst veroverd.

Mercurius met de hakken over de sloot

Na een enthousiaste en spannende wedstrijd is het Mercurius Zaterdagmiddag gelukt met 2—1 van de Eman Bank te winnen. Voor de rust wanneer Mercurius met de steun van de wind speelt trekt de Eman Bank haar middenlinie wat naar achteren. Dit mocht echter niet verhinderen dat ongeveer 8 minuten na het begin de Mercurius middenhalf met een hard schot de keeper van Eman Bank het nakijken geeft. De strijd wordt vol goede moed voort gezet. Ongeveer 10 minuten voor de rust is het de middenvoor van de Eman Bank die een pracht kans op de gelijkmaker mist door het leer in vrije positie naast te schieten. Verschillende malen lopen de wat al te snelle Emanspelers in de goed opgezette buitenspelval van Mercurius. Het is de snelle oud prof King die even voor de rust met een keihard schot van af de rechtsbuitenplaats de keeper geen schijn van kans geeft en de stand op 2—0 brengt waarmede de rust ingaat.

Na de rust blijkt wel dat de 2—0 voorsprong voor de mannen van de handel hoogst noodzakelijk is geweest. Aanval op aanval ondernamen de Emanspelers op het Mercurius doel. Na ongeveer 12 minuten gelukt het de voorhoede de stand op 2—1 te brengen. Er ontwikkeld zich dan een felle strijd. Door buitenspel worden enige goede aanvallen om zeep gebracht. Het is jammer, dat deze sportieve strijd even bedorven wordt door gedragingen van een der E.B.-spelers. Dit is oorzaak dat de Eman Bank de resterende strijd met 10 spelers verder moet spelen. Tot doelpunten komt het niet meer en de mannen van Mercurius hebben op het nippertje de beide punten binnen gehaald.

De Dominicusonderwijzers winnen van de Politie

Een hard werkend Politie elftal heeft met een schotloze voorhoede het tegen de onderwijzers van het Dominicuscollege moeten afleggen. Deze wedstrijd welke op het Aruba Jrs terrein plaats vond werd zeer sportief gespeeld. Met 2—0 wonnen de mannen van het College na dat de rust met een 1—0 voorsprong voor hen was ingegaan.

Estrella wint van RCA II

Het is Zondagmorgen aan Estrella gelukt in een vriendschappelijke wedstrijd met 4—3 van RCA II te winnen. De mannen van Santa Cruz zullen in de volgende competitie zeker wel meer van zich laten horen. Het vertoonde spel was vrij goed.

JONG HOLLAND NAAR ARUBA

De op Aruba goed bekend staande Curaçaose Sportvereniging Jong Holland zal met de kerstdagen de gast zijn van de Arubaanse Sportvereniging Trappers. De Curaçaoënaars zullen hier twee wedstrijden spelen. De eerste kerstdag tegen Santa Cruz en de tweede kerstdag tegen Aruba Juniors. De wedstrijden zullen op het Union terrein plaats vinden. Wij roepen de Curaçaose gasten een Bon bini op Aruba toe en hopen dat zij hier prettige dagen mogen doorbrengen.

NIEUWS VAN OVERAL

Tot dusver 100 slachtoffers

West-Frankfort. — Tengevolge van de mijnramp in Illinois hebben tot dusver ruim honderd mijnwerkers het leven verloren. De reddingswerkzaamheden vorderden slechts langzaam door de grote hitte en de aanwezigheid van dodelijk gas, dat op 170 meter diepte de ontploffing had veroorzaakt. Sommige slachtoffers zijn geheel verbrand. Er is weinig hoop, dat er nog levenden zullen worden aangetroffen.

BEKENDMAKING

De geneeskundige behandeling van de gepensionneerde K.N.I.L. militairen, weduwe en wezen op Curaçao, die aanspraak hebben op vrije geneeskundige behandeling van Rijkswege zal met ingang van 27 December 1951 overgaan van Officier van Gezondheid 1e. klasse **J. H. Beckers** op de **Luitenant ter Zee Arts 1e klasse J. P. J. Versteeg.**

Spreekuren Ziekenboeg Marine Basis Parera, Tel. no. 1385.

Op Maandag, Woensdag, Vrijdag) van 16.00 — 17.00 uur.

Op Dinsdag, Donderdag, Zaterdag) van 09.00 — 10.00 uur.

Verzoeke bij eerste bezoek militaire bescheiden mede te nemen.

Hoofd Bureau Afwikkeling
Landmacht Nederlandse Antillen
o/l De 1e Luitenant

J. J. BEAUJON.

CURACAO

ANTWOORD OP REQUEST

Op 19 December j.l. mocht Mevrouw C. M. Hellmund onderstaand antwoord ontvangen, na **4 maanden en 9 dagen,** op het verzoekschrift door haar en nog 2146 anderen getekend.

Het „request" dd. 10 November waarnaar gerefereerd wordt, is de derde rappelbrief, en **niet** het verzoekschrift zelf of de aanbiedingsbrief.

Het verzoekschrift was gedateerd **10 Juli 1951** en de aanbiedingsbrief **10 Augustus 1951.**

Bedoelde brief, welke gedagtekend was 12 Dec. 1951, luidde als volgt:

In antwoord op Uw rekest dd. 10 November 1951, heb ik de eer U mede te delen, dat het rapport van de commissie belast met de bestudering van het prostitutieprobleem bereids aan de Staten werd bekendgemaakt.

Het Curaçaose probleem was mede in het onderzoek der commissie betrokken, terwijl de onderwerpelijke materie momenteel bij de regering in studie is.

De brief was getekend door de Voorzitter van de Regeringsraad, M. F. da Costa Gomez.

DE VERDWENEN KOFFER

De vrouw V. deed aangifte van vermoedelijke diefstal van een koffer, waarin enkele costumes en andere textiel artikelen waren. In verband met deze aangifte werd aangehouden de vrouw C.J.O., die in hetzelfde hotel logeerde als V. en die de koffer maar had meegenomen. De koffer kon aan boord van een Venezolaans barkje in beslag worden genomen. C.O. zit nu in de cel.

SLUIT UW WAGEN AF!

Het mag nog wel eens herhaald worden, maar sluit Uw auto af.

S. deed aangifte van diefstal van haar portemonnaie inhoudende ƒ 25.— en wat postzegels. Een burger had de dader echter in de auto zien snuffelen en iets zien weghalen en heeft hem gevolgd. Hij raakte echter het spoor bijster. Niet echter de politie, die de man op Santa Rosa wist te achterhalen. De man werd naar Rustoord gezonden, aangezien hij niet helemaal normaal was.

VIERING OUDEJAARSAVOND

Op Maandag 31 December a.s. aanvang 9 uur 's-avonds zal in de grote zaal van de Club het traditionele **Oudejaarsavond Bal** worden gegeven.

De **Bal** is toegankelijk voor employé's van CPIM en CSM en hun huisgenoten boven 16 jaar. Met het KNSM schip „Willemstad" is een grote sortering feestartikelen gekomen die evenals op het vorige Oudejaarsbal gratis ter beschikking van de deelnemers zal worden gesteld. Twee goede bands zullen voor onafgebroken muziek zorgen.

Introductie kan pas verleend worden na half één 's-nachts. Vóór half één is er dus beslist geen introductie.

GESLAAGD.

Uitslag examen voor benoembaarheid tot **adjunct-commies,** gehouden op Curaçao op 30 November, 1, 7 en 21 December 1951. Geëxamineerd: 1 candidaat; geslaagd: 1 candidaat, t.w. N. E. Henriquez.

ROYDOR.

Onder deze naam heeft zich op Pietermaai gevestigd de heer A. Royer. Roydor is de vertegenwoordiger van de wel bekende Dutch Mill Cheese, een uitstekend echt Hollands zuivelproduct, waarvan wij thuis eens heerlijk hebben kunnen proeven.

Het is geen wonder, dat de laatste vijf maanden ruim 10.000 kilo in dit gebiedsdeel zijn omgezet. Voorts vertegenwoordigt Roydor ook suikerwerken, kantoorbehoeften in de meest uitgebreide zin van het woord, alsmede fijne chocoladeartikelen, bonbons, enz.

Buitendien is in het pand van Roydor ook een verkoop-afdeling van kerst- en nieuwjaarskaarten. Wij stonden verbaasd over de ruime sortering der kaarten, welke te verkrijgen zijn in de Nederlandse, Engelse en Spaanse tekst. Ook treft men er een ruime sortering van religieuze artikelen aan, alsmede luxe artikelen voor auto's, zoals lichten, lampen, exhausters enz.

Roydor heeft ook een bijkantoor op Aruba en een op Saba.

Wij wensen Roydor een voorspoedig zakenbestaan toe.

FOCUS 24.

Verschenen is de 24e aflevering van het foto-tijdschrift „Focus", waarin een interessant artikel over een beoordeling van een kleuren-wedstrijd, gezien door een jury-bril en daarom zo actueel, omdat wij onlangs een expositie van „El Globo" hebben gehad. Naast de bekende rubrieken, analyse der platen, practische raadgevingen e.a. willen wij aandacht vragen voor het verkrijgen van filmstroken in kleur, welke geleverd worden door de Nederlandse Projectie Centrale en waarover wij in dit foto-tijdschrift een zeer enthousiaste recensie konden lezen. In ieder geval is de uitvoering prima.

SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Moor Mcland van Puerto Cabello naar Aruba, **Waal** van Aruba, **Bermudes** naar La Guayra, **Del Sud** naar New Orleans en **Caribe** naar S. Martha.

Zondag: Bolivar naar Coro, **Putumyo** van Maracaibo naar Galveston, **Coriana** van Las Piedras, **Port Dunedin** van Cristobal naar Hull en **Pygmalion** van Paramaribo.

HET WEER.

Max. temp. 29.4 C., min. 24.8 C., gem. 27 C., resp. 85; 76.6 en 81 F. Neerslag 2.29 m.m.

Antillen

„ONRUST" NAAR CURACAO

Zaandam. — Dick Tober uit Wormerveer, die met een zeilboot een reis om de wereld maakt, is volgens in zijn woonplaats telegrafisch ontvangen berichten met zijn boot „Onrust" van St. Lucia naar Martinique overgestoken. Zijn volgende bestemming is Curaçao.

Rotterdam. — Naar het A.N.P. verneemt, heeft de directie van de Nationale Verzekeringsbank te Rotterdam besloten met ingang van 1 Januari 1952 de voorwaarden van verzekering aldus te verruimen, dat van die datum af voor verzekeringen in Nederland, op individueel tarief gesloten, bij verblijf in de tropen geen extra premiën meer verschuldigd zullen zijn.

SURINAME

EEN MAAND HUUR CADEAU.

De directeur van Sociale Zaken te Paramaribo heeft besloten een gratificatie te geven aan de personen, die de volkswoningen tot dusver het best hebben bewoond. Aan degenen, die hun huis het best hebben verzorgd en hun tuintje het mooist hebben onderhouden is een maand huur cadeau gedaan. Is dat niet iets ter navolging?

FILM

CYRANO DE BERGERAC.

Een dezer dagen draait in **WEST-END** het verhaal van Cyrano de Bergerac, ontleend aan het stuk van Rostand met de vertaling van een aantal verzen, maar zonder de zwier en de pathetiek en het verrassend rijm van de Franse dichter. De film suggereert — ook wat het filmisch beeld betreft — als zodanig niets van wat de dichter destijds heeft opgeroepen. Men zou de film kunnen waarderen als een poging om een hartig brok romantiek, een edele ridder, een fijngevoelig poëet en een respectueus minnaar gestalte te geven. Als zodanig zal deze film wel door het grote publiek worden gewaardeerd.

De man, die Cyrano speelt, José Ferrer, is een uitstekend acteur, lenig en welbespraakt en op de degen en kunstenaar.

De taferelen van deze film voltrekken zich volgens de regels van het theater. Zo heeft men dan aan een kant een toneelmatige film, aan de andere kant een rolprent, die de eigenschappen van het oorspronkelijk toneelstuk mist met als resultaat dat er van de panache weinig overblijft. Dat deze film het tóch zal doen, is gelegen in het feit, dat de romantiek op het witte doek nog steeds gangbare munt is. Vooral in „Cyrano de Bergerac", waar het verhaal van Cyrano de moeite van het aanschouwen waard is.

SPORT

PAARDENRACE OP 2DE KERSTDAG

De paarden-wedstrijd welke door de regen op de 16de December l.l. niet kon doorgaan, zal op de 26ste December (2e Kerstdag) om 4 uur 's-middags in het stadion plaats vinden.

Voor deze wedstrijd is door de heer Hubert de Jongh een mooi trophee beschikbaar gesteld voor de winnaar van de A.-klasse.

HOE DE VOETBAL ROLDE.

Zondag sloeg Sithoc de rode lantaarndrager Jong Curaçao met 3—0, waardoor de oranjehemden voorlopig nog wat vaster op de onderste plaats zitten en Sithoc twee kostbare punten rijker werd die het hard nodig heeft om zijn kans te behouden op de titel als tenminste de koploper een buitenling maakt in de nog resterende wedstrijden.

Na deze laatste competitie-zondag van het jaar ziet de stand in de A-klasse er als volgt uit:

	gespeeld	punten
S.U.B.T.	10	18
Jong Holland	9	13
Sithoc	9	12
Veendam	10	9
Vitesse	10	7
P.S.V.	8	6
Estudiantes	9	6
Jong Curaçao	11	5

Voor de Res. A-klasse speelden S.U.B.T. 2 — Vitesse 2. Ze fabriceerden samen elf doelpunten, waarvan SUBT er 6 voor zijn rekening nam.

In de B-klasse zette Vesta zijn triomftocht voort door een flinke zege op de militaire ploeg M.S.V. Met 5—2 sneuvelden de Mariniers op eigen grond.

Uniao Portuges en Atletico Oriental maakten er samen een bal van 0—0. Dat gebeurde in het Stadion. Maar op Mundo Nobo was het een partij van generwaarde tussen Asiento en Huracan. De aangewezen scheidsrechter was niet aanwezig en een andere fluitist mocht alleen maar voor de lol fluiten.

De wedstrijden in de Junioren-afdeling werd een mislukking. Scherpenheuvel — Veendam maakten een vergeefse reis naar Mundo Nobo. Geen scheidsrechter. Toen klommen al die inwendige en uitwendige genummerde knapen op dezelfde bak en trokken weer naar huis met de hoop de volgende keer dichter bij huis te mogen spelen.

S.U.B.T. — Huracan ging niet door, omdat SUBT geen tegenpartij had.

Tot slot wensen wij al onze Sportvrienden een Zalig Kerstfeest.

BASKETBALLERS NAAR CURACAO.

Het dames basketball-team Victoria uit Aruba zal hedenavond met het KLM-lijnvliegtuig van 10 uur naar Curaçao komen teneinde enkele wedstrijden te spelen.

Morgenavond 7 uur speelt dit team tegen SDL op het Suffisantstadion, op Tweede Kerstdag — eveneens om 7 uur — tegen Athene in het Bargebad.

KERSTBOUTENRIT VAN WILLEMSTAD WERD EEN SPORTIEF SUCCES.

De door de voetbalvereniging Willemstad georganiseerde Kerstboutenrit is een succes geworden. Niet minder dan 80 deelnemers verschenen welgemoed en tuk op een van de heerlijke kippen, eenden of het varken — de hoofdprijs — aan de start. Het parcours was niet moeilijk, dat was de opzet ook niet, maar wel was het uitkijken met links en rechts afslaan bij de zoveelste paal links of rechts. In ieder geval brachten de deelnemers het er goed af, zodat de heer J. R. Hoffmann op het Vredenberg-terrein de deelnemers van harte kon gelukwensen met hun behouden terugkomst. Spr. bracht vervolgens dank aan het adres van Spritzer & Fuhrmann, die belangeloos de chronometers en de moederklok beschikbaar had gesteld, alsmede de mariniers, die voor de tijdcontrole zorg droegen.

Voor de hoofdprijs waren liefst 5 deelnemers, die met een gelijk (2) aantal strafpunten eindigden. Loting bracht het varken aan de fam. Kooyman, A. Vitters—H. Twentie kregen twee eenden, Idenburg—Duiker (kalkoen), Den Ouden—Zwanenburg (kip en schijnwerper) en fam. Blom (2 kippen).

Met vier strafpunten eindigden: Van Wassenaar—mej. Irausquin, Singel—Deutekom, Boesveld—mej. Vos, fam. Blikslager en Wiecherts—Mulder, allen kregen 2 kippen. Zes strafpunten liepen op Advocaat—Venekatte, De Jong—mej. Marijnse, Berghoef—Van Oly (dranken en een carton bier), 8 strafpunten kregen fam. v.d. Brugge en fam. Nijhof (zakdoeken en een kerstkrans).

Zuiddam—mej. v.d. Brugge, Venema—mej. Duits, Van Gijn—Wiewel en Obediente—H. de Haseth kregen ieder 10 strafpunten en kregen naast kerstkransen ook bonbons en een fles jenever.

Twaalf strafpunten liepen op Hoks—Van Dijk, met 14 punten eindigden Noordstar—Lablanche, fam. Bos, Van Dien—Breedijk, fam. Janga, J. Duits—Vinck en Loon—v. Vliet. Ook zij werden niet vergeten, zodat allen voldaan huiswaarts keerden.

Een woord van hulde verdienen zeker de heer en mevr. Christiaanse, die op deskundige en snelle wijze de bar verzorgden.

„Willemstad" kan op een geslaagde kerstboutenrit terugzien.

K.N.V.B.-UITSLAGEN

Amsterdam. — De uitslagen van de heden gespeelde wedstrijden van de eerste klasse K.N.V.B. luiden:

Afd. A: Volewijckers — DWS 1-2, AGOVV — Frisia 1-0, Velocitas — GVAV 3-5, EDO — Go Ahead 3-1, Enschedese Boys — Heerenveen 3-1, 't Gooi — Theole 0-0, Elinkwijk — Haarlem afgelast.

Afd. B.: Leeuwarden — DOS 5-4, VSV — Ajax 1-6, Achilles — RCH 0-4, Sneek — Enschede 2-0, Wageningen — Vitesse 1-3, Oosterparkers — Be Quick 0-1, Blauw Wit — Zwolse Boys 2-2.

Afd. C.: DHC — BVV 1-2, RBC — Juliana 2-1, NAC — Sittardia 2-3, Eindhoven — SVV 1-1, ADO — MVV 4-2, Willem II — Quick-N. 4-1, Bleyerheide — Feyenoord 1-2.

Afd. D.: Chevremont — NOAD 2-2, Emma — Sparta 0-0, NEC — PSV 0-3, Xerxes — HBS 3-1, Hermes DVS — Limburgia 4-1, Maurits — Longa 2-0, VVV — Brabantia 4-1.

Essen. — In een interlandvoetbalwedstrijd heeft het Duitse elftal Luxemburg met 4—1 geslagen, na met de rust een 1—0 voorsprong te hebben gehad.

IJshockey

Antwerpen. — In een vriendschappelijke ijshockeywedstrijd behaalde Brabo (Antwerpen) een 5—3 overwinning op HHYC (Den Haag). De tussenstanden waren 0-1, 2-2, 3-0.

QUEU IN OSLO

Oslo. — Hoe groot de belangstelling voor de Olympische wedstrijden in het hardrijden op de schaats te Oslo is, blijkt wel uit het feit, dat reeds thans alle plaatsbewijzen voor de 500 en 1500 meter zijn uitverkocht.

Voor de kaartverkoop, welke Zondagmorgen 16 December om 8 uur begon, was het publiek reeds Vrijdagavond queu gaan maken.

Australië — Brits West Indië

Adelaide. — Op de eerste dag van de derde cricket-toetswedstrijd tussen Australië en Brits West-Indië vielen 22 wickets voor een totaal aantal runs van 207. Australië scoorde in de eerste innings 82 runs, waarna West-Indië voor 105 runs aan de kant werd gezet. Daarna kwam Australië voor de tweede maal aan bat en scoorde 20 runs voor 2 wickets.

AGENDA

WEST-END: „Noche de ronda" Maandag 19 en 21 uur; „Repelsteeltje" Dinsdag 16.30 uur; „Adventures of Sir Galahad" Dinsdag en Woensdag 18.30 uur; „Her wonderful lie" Dinsdag 20.30 uur; „Por un amor" Woensdag 10.30 uur; „Bim het Ezeltje" Woensdag 16.30 uur; „Four Day's Leave" Woensdag 20.30 uur.

CINELANDIA: „El tamber de Bruch" Maandag 19 uur; „Strangers On A Train" Maandag 21 uur; „Texas Renegades" Dinsdag 18.30 uur; „Fighting Man Of The Plains" Dinsdag en Woensdag 20.30 uur; „Border Treasure" Woensdag 18.30 uur.

ROXY: „For Heaven's Sake" Maandag 19 uur; „Sierra" Maandag 21 uur; „Up In Arms" Dinsdag 10.30 uur; „Tarzan And The Mermaids" Dinsdag 16.30 uur; „Sierra" Dinsdag 18.30 uur; „The Milkman" Dinsdag 20.30 uur; „Fabiola" Woensdag 10.30 uur; „Billy The Kid Wanted" Woensdag 16.30 uur; „The Milkman" Woensdag 18.30 en 20.30 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van heden, 24 Dec. 18 uur tot Dinsdag, 25 Dec. 18 uur waargenomen door de Gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

Van Dinsdag 18 uur tot Woensdag 20 uur door de Gouvernements-geneeskundige, P. E. Nassy, arts, Plantersrust 7, tel. 3243.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Popular, Columbusstraat 5, tel. 1269 en Botica Americana, Bredestraat 159 (O.) tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer Erkelens van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: **Zuster Breukers, Gladiolenweg 10** tel. 5329.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade [illegible] dagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

ARUBA.

APOTHEKEN: De Zondag- en avonddiensten worden deze week waargenomen te **ORANJESTAD** door Botica del Pueblo, Nassaustraat, tel. 1253; te **SAN NICOLAS** door Botica Central, B. v.d. Veen Zeppenfeldtstraat, tel. 5006.

Kerstmis, het feest van de open deur

door DAN A. LORD S. J.

Bethlehem — met zijn dichtslaande deuren. O, de bons van die die harde deuren, met de scherpe klank van stemmen daarachter, die weigeren te openen.

Jozef had nooit kunnen dromen, dat deuren zo wreed konden zijn. En als waren de deuren het eens met hun hardvochtige bewoners leek het wel of zijn schuchter kloppen als een sarcastisch blaffen door hun harde hout werd teruggekaatst. Of waren die echo's het lachen van de mensen op zijn angstig geklop?

Een herbergier bespiedde spottend de arme reizigers door een kier van de deur. Hoe dwaas van zo'n arm paar hem te komen storen, als er rijke kooplui uit Jeruzalem hun intrek bij hem hadden genomen en de burgemeester van het dorp bij gelegenheid van de volkstelling een groot familiefeest hield in zijn zaal. Met een bars „geen plaats" schoof hij de sluitbalk voor de deur.

Toen ging Jozef aankloppen bij een rijkgeworden neef. De rijkdom had echter de herinnering aan zijn arme familieleden uit diens geheugen gewist. De rijke neef wilde met deze arme timmerman niets te doen hebben. En na een dozijn redenen opgesomd te hebben, waarom het onmogelijk was Jozef en Maria te ontvangen, sloot hij met tergende langzaamheid de met spiegelend koper beslagen deur. En harder dan een klap in zijn gelaat voelde Jozef de slag van deze rustig gesloten deur.

Overal deuren! Deuren die dichtvielen met de klank van lustige zangen, deuren die feestvierende mannen en vrouwen verborgen, deuren die duidelijk spraken van de rijkdom die zij beschermden, scheefgezakte deuren die vertelden van de armoede van de bewoners. Jozef kon enkel maar gissen wat er zich achter de deuren afspeelde. Hij zag enkel hun koude hardheid als zij voor zijn ogen dichtsloegen, zijn smekende handen verpletterden en een flauw excuus of een krakende vloek afsneden.

Bethlehem bergde die nacht vele families in een gezellige kamer onder een veilig dak. Jozef en Maria vonden de deuren van al deze huizen wreed gesloten.

*

Langs een steile helling kwamen zij aan de grot, die de herders hun hadden gewezen. Jozef trad er binnen en kwam hoofdschuddend weer naar buiten.

„Wij kunnen hier niet blijven," zei hij, „dat mag niet. Het is èen stal, een schuilplaats voor dieren.... Jij Maria, in deze stal? Hij zou op de wereld komen op deze vuile vloer, besmeurd met dierenmest? Nee, laten wij verder gaan en zien of wij niets beters kunnen vinden."

Maria kon enkel flauw glimlachen, want de zwaarder wordende druk van haar arm was een voldoende antwoord. Zij konden die nacht niet verder gaan. Zij was totaal uitgeput. Het Kind ging komen.

De sterren hingen als festoenen in de heldere Winterlucht, zó dicht, dat zij bijna in het bereik schenen van hun handen. Heel ver aan de horizon lichtte een nieuwe ster met een oneindig fellere glans dan elke andere ster boven hun hoofd. Snel gleed zij langs de purperen hemelkoepel als een ijlbode, die met een spoednieuws aangesneld komt. Jozef's starende blik zocht angstig het land af. Op de nabijgelegen heuvel ontdekte hij de wollige silhouet van een rustend schaap. De herders vernachtten waarschijnlijk vlak in de nabijheid. Verderweg hoorde hij het prettige getinkel van belletjes. Ongetwijfeld een karavaan, een van de velen die van Oost naar West trokken, gedreven door de handelsgeest van een bedrijvig en avontuurlijk volk.

Jozef keek nu weer om zich heen. Daar bleef hun niets anders over dan hun intrek te nemen in deze grot, een donkere stal, deze zou hun schuilplaats wezen. Honderd angsten pijnigden zijn geest. Als ruwe rovers eens hun toevlucht zochten in deze spelonk. Als de kudden in veiligheid waren, konden de herders hierheen komen om er de nacht door te brengen. Wie kon zeggen wat voor kerels dat zouden zijn. Hijzelf en Maria zouden hun gevaarlijk gezelschap moeten dulden zonder zich te kunnen verweren.

Jozef liet zijn hoofd hangen in een gebaar van algehele hopeloosheid. Hij wenste iets dat niet kon.

„Was er toch maar een deur aan die grot," zei hij zacht.

Hij keerde zich om en ging de grot binnen. Hij haastte zich op zijn vermoeide benen, om gauw een plaatsje vrij te maken voor Maria en het Kind.

Maria leunde tegen de kille buitenwand van de spelonk. Ook haar blik dwaalde over het purpergroene landschap met de blauwe hemel daarboven. Zij ook ontwaarde de herders op de nabijgelegen heuvel. De muziek van een eenzame blokfluit drong tot haar door als een dromend slaapdeuntje. Ginds over de heirbaan wiegden de kameelruggen op en neer van een Westwaarts trekkende karavaan. De witte daken van Jeruzalem, scherp afgetekend tegen de donkerblauwe nachthemel, verborgen families van het oude Israëlietenvolk, die ongeduldig de komst van de Messias verbreidden. Jongemannen die er van droomden eens in zijn leger op te stappen. Armen die zich afvroegen wat God over hen zou denken.

Allen waren zij daar, trekkend over de wegen, zwervend langs onverlichte straten, op de hellingen van deze groene heuvels, in de kleine hoeven en de onaanzienlijke dorpen — al die geliefde en onbezonnen mensenkinderen, die Hij kwam redden. Nog slechts een weinig tijd en Hij zou bij hen wezen. Spoedig zou zijn smachtend verlangen Hem voortstuwen naar de warme gelegenheid van hun liefde. Hij zou naar hen toeijlen in de onweerstaanbare bekoorlijkheid van zijn Godheid, gehuld in het lieflijkste kleed van zijn mensheid.

Zij daar.... Hij hier.... En tussen beiden....

O, tussen beiden mocht er nooit een hinderpaal wezen. Zij moesten vrijelijk bij Hem kunnen komen, of zij gedreven werden uit nood of uit liefde, op vlucht voor een vijand of zich spoedend naar een vriend. Zij moesten Hem zo makkelijk kunnen vinden als een man gezeten op de top van een berg of op de voorplecht van een schip. Tussen Hem en al degenen voor wie Hij de deuren van de hemel had opengebroken, voor wie Hij de poorten van de hel had gesloten, wiens gezegende namen Hij reeds gegrift had op de deuren van de vele hemelwoningen — tussen deze kinderen en Hem mocht er nooit de minste hinderpaal wezen.

En wetend dat zij niet alleen was, strekte zij haar armen uit naar een in nood verkerende wereld. Daarna vouwde zij haar armen over haar hart, waar de liefde voor een hele wereld rustte, het mensgeworden Woord Gods.

Jozef verscheen in de wijde opening van de grot. Zijn aangezicht weerspiegelde steeds de angst van zijn hart.

„Ik zou het voor U beiden veel veiliger vinden," zei hij, „als er een deur aan deze grot was."

Maar Maria glimlachte hem toe met de stille zelfverzekerdheid van haar krachtige ziel. Zij keek vluchtig achter zich naar de herders, de karavanen, de marcherende soldaten, de dorpsbewoners die nu lachten, dobbelden of sliepen. En met tederheid betastte zij de wijd open ingang van de grot.

„Ik ben zo blij dat er geen deur is," fluisterde zij.

En Maria trad de grot binnen om God aan de wereld te geven, die komen zou om de deuren van de hemel te openen en met een lans de deur van zijn hart open te breken in een eindeloze verwelkomende liefde voor de moegetobde mensen.

KOMT, VERWONDERT U HIER, MENSCHEN

Komt, verwondert u hier, menschen,
ziet, hoe dat u God bemint;
ziet vervuld der zielen wenschen;
ziet dit nieuw geboren kind;
ziet, die 't Woord is, zonder spreken;
ziet, die Vorst is, zonder pracht;
ziet, die 't Al is, in gebreken;
ziet, die 't Licht is, in der nacht,
ziet, die 't goed is, dat zoo zoet is.

Ziet, hoe dat men hem handelt,
hoe men hem in doekskens bindt,
die met zijn godheid wandelt
op de vleugels van de wind;
ziet, hoe ligt hij hier in lijden,
zonder teeken van verstand,
die den hemel moet verblijden,
die de kroon der wijsheid spant.
Ziet, hoe teere is den Heere,
die 't al draagt in zijne hand.

Die den hemel heeft geschapen,
en versierd het firmament,
moet hier in een kribbe slapen,
wordt in hooi en strooi gement;
die de schoone seraphienen
altijd heeft tot zijn gebod,
laat hem hier van beesten dienen,
laat hem steken in dit kot,
in dees hoekskens, in dees doekskens,
in dit huisken zonder slot.

O Heer Jesu, God en mensche,
die aanveerd hebt dezen staat,
geeft mij dat ik door u wensche,
geeft mij door u kindsheid raad;
sterkt mij door u teere handen,
maakt mij door u kleinheid groot,
maakt mij vrij door uwe banden,
maakt mij rijk door uwen nood,
maakt mij blijde door uw lijden
maakt mij levend door uw dood.

(Anoniem; XVIIe Eeuw)

De bron der Wijzen

Selma Lagerlöf

In het oude land van Juda ging de droogte rond, met holle ogen en verbitterd, tussen verschrompelde distels en verdord gras. Het was in de zomer. De zon scheen op schaduwloze bergruggen, de minste windkoelte dreef dichte wolken kalkstof op uit het witgrauwe veld, de kudden stonden bijeen in de dalen bij de uitgedroogde beken. De droogte ging rond en inspecteerde de watervoorraad. Ze dwaalde naar Salomons vijvers en zag zuchtend, dat ze nog een massa water tussen hun rotsige oevers bewaarden. Daarop ging ze naar de beroemde bron van David bij Bethlehem en vond ook daar water. Toen liep ze met slepende tred langs de grote landweg, die van Bethlehem naar Jeruzalem leidt. Toen ze ongeveer halfweg gekomen was, zag zij de Bron der Wijzen, die daar dicht aan de weg ligt en zij merkte spoedig, dat die bijna uitgedroogd was. De droogte zette zich op de rand van de put, die uit één grote, uitgeholde steen bestaat, en keek naar beneden in de bron. De blanke waterspiegel, die anders heel dicht bij de opening lag, was nu diep omlaag gezonken en slik en modder van de bodem maakten hem onrein en troebel. Toen de bron het bruinverbrande gezicht van de droogte zag afgebeeld op haar doffe waterspiegel, begon ze te golven van angst.

„Ik zou wel eens willen weten, wanneer 't met jou gedaan kan zijn," zei de droogte. „Je zult wel geen waterader kunnen vinden daar in de diepte, die je nieuw leven kan komen brengen. En van regen kan er, Goddank, in de eerste twee, drie maanden nog geen sprake zijn." „Je kunt gerust wezen," zuchtte de bron; „niemand kan me helpen. Daar zou minstens een bronaar uit het Paradijs voor nodig zijn." „Dan zal ik je niet verlaten, voor alles voorbij is" met de droogte. Ze zag dat de oude bron haar einde tegemoet ging en nu wilde ze het genoegen hebben haar druppel voor druppel te zien sterven. Ze zette zich behaaglijk op de rand van de put en verheugde zich als zij de bron in de diepte hoorde zuchten. Zij had er ook veel pleizier in te zien hoe dorstige reizigers naar de put kwamen, de aker lieten neerdalen en die optrekken met een paar modderige droppels van de bodem. Zo ging de hele dag voorbij en toen de schemering viel, keek de droogte weer in de put. Er blonk nog wat water in de diepte. „Ik blijf hier vannacht," riep ze. „Haast je maar niet. Als het zo licht is, dat ik je weer zien kan, ben ik er zeker van, dat 't met je gedaan is." De droogte ging op het dak over de put zitten, terwijl de hete nacht, die nog akeliger en pijnlijker was dan de dag, neerdaalde over het land van Juda. Honden en jakhalzen huilden zonder ophouden en dorstige koeien en ezels antwoordden hen van uit hun warme stallen. Toen eindelijk de wind opstak, bracht hij geen koelte, maar was heet en verstikkend, als de hijgende adem van een groot slapend monster. Maar de sterren lichtten met haar allerliefelijkste glans en een kleine, blinkende maansikkel spreidde haar mooi groenblauw licht over de grijze heuvels. En in dat licht zag de droogte een karavaan aankomen en de heuvel optrekken, waar de Bron der Wijzen lag. De droogte zat op het lage dak te kijken en verheugde zich opnieuw in al de dorst, die naar de bron kwam en daar geen droppel water vinden zou om gelest te worden. Daar kwamen zoveel dieren en kameeldrijvers aan, dat zij de bron wel hadden kunnen leegdrinken, al was die ook helemaal vol geweest. Plotseling kreeg zij de indruk, dat er iets wonderlijks, iets spookachtigs was aan die karavaan, die daar kwam aanzetten in de nacht. Alle kamelen kwamen eerst te voorschijn op een heuvel, die scherp tegen de horizon afstak; het was alsof zij uit de hemel kwamen. Zij schenen groter dan gewone kamelen en droegen al te gemakkelijk de reusachtige lasten waarmee zij beladen waren. Maar toch kon ze niets anders denken dan dat het werkelijkheid was. Zij zag ze immers heel duidelijk. Ze kon zelfs ook zien, dat de eerste drie dromedarissen waren met grauw glanzend vel en dat ze rijk opgetuigd waren, gezadeld met mooie matten met franje en bereden door schone voorname ruiters. De hele optocht hield stil bij de bron. De dromedarissen legden zich neer op het veld met drie onwillige, schokkende bewegingen, en hun ruiters stegen af. De pakkamelen bleven staan en naarmate ze dichter bij elkaar kwamen, schenen ze een onafzienbaar bos te vormen van lange halzen en bulten en wonderlijk opeengestapelde pakken. De drie ruiters kwamen snel op de droogte toe en begroetten haar door de handen op de borst te leggen. Zij zag, dat zij glanzend witte gewaden droegen en reusachtige tulbanden, waarop bovenaan een helder glinsterende ster bevestigd was, die straalde alsof zij direct van de hemel

genomen was. „Wij komen uit een ver land," zei een van de vreemdelingen, „en wij verzoeken u ons te zeggen of dit werkelijk de Bron der Wijzen is." „Zo wordt ze vandaag nog genoemd," zei de droogte; „maar morgen is het geen bron meer. Zij zal vannacht sterven." „Dat kan ik begrijpen, omdat ik u hier zie," zei de man; „maar is dit niet een van de heilige bronnen, die nooit uitdrogen? En van waar heeft ze haar naam?"

„Ik weet dat ze heilig is," zei de droogte; „maar wat kan haar dat helpen? De drie wijzen zijn in het Paradijs." De drie reizigers zagen elkander aan. „Kent ge werkelijk de geschiedenis van de oude bron?" vroegen ze. „Ik ken de geschiedenis van alle putten en beken en stromen," zei de droogte trots. „Doe ons dan het genoegen en vertel ons die," vroegen de vreemdelingen. En ze zetten zich neer om de oude vijandin van alles wat groeit en luisterden. De droogte kuchte even en kroop op de rand van de put, als een sagenverteller op zijn hoge stoel en begon haar verhaal: „In Gabes, in Medië, een stad die aan de grenzen van de woestijn ligt en waar ik mij daarom gaarne ophoud, leefden voor vele jaren drie mannen, die beroemd waren om hun wijsheid. Zij waren heel arm, wat een ongewoon verschijnsel was, want in Gabes werd kennis hoog in ere gehouden en goed betaald. Maar voor deze mannen kon dit haast niet anders, want een van hen was buitengewoon oud, de tweede was melaats en de derde was een neger, pikzwart en met dikke lippen. De mensen vonden de eerste al te oud om hun wat te kunnen leren, de tweede ontweken zij uit vrees voor besmetting en naar de derde wilden zij niet luisteren, omdat ze meenden te weten, dat nooit enige wijsheid uit Ethiopië gekomen was. De drie wijzen sloten zich intussen in hun ongeluk bij elkaar aan. Zij bedelden overdag bij dezelfde tempelpoort en sliepen des nachts op hetzelfde dak. Op die wijze hadden zij ten minste gelegenheid zich de tijd te korten door het gezamenlijk onderzoeken van al het wonderbare, dat zij bij dingen en mensen opmerkten.

Op een nacht dat ze, zij aan zij, sliepen op een dak, dat dicht begroeid was met rode bedwelmende papavers, werd de oudste van hen wakker en nauwelijks had hij een blik om zich heen geworpen, of hij wekte de beide anderen. „Gezegend zij onze armoede, die ons noodzaakt in de open lucht te slapen," sprak hij tot hen. „Ontwaakt en heft uw ogen naar de hemel." „Nu," zeide de droogte met een wat zachte stem, „dit was een nacht, die niemand, die hem gezien heeft, ooit kan vergeten. Het heelal was zo licht, dat de hemel, die meestal op een vast gewelf gelijkt, diep en doorschijnend en vol golven scheen als een zee. Het licht stroomde er heen en weer en men zag de sterren drijven op ongelijke diepten, sommige midden in de lichtgolven; andere op hun oppervlakte. Maar zo ver mogelijk en zo hoog mogelijk zagen de drie mannen een zwakke duisternis en dat duistere vloog door de ruimte als een bal en kwam al dichter bij en naarmate de bal naderde, begon hij te lichten. Maar hij lichtte zoals rozen — God late ze alle verdorren — wanneer ze pas uit de knop komen. Hij werd al groter en het donkere hulsel er om heen sprong langzamerhand en het licht barstte naar buiten in vier heldere bladeren aan de kanten. Eindelijk, toen hij zover naar beneden was gekomen als de dichtsbijzijnde ster, hield hij stil. Toen bogen de donkere stukken geheel op zijde en er wikkelde zich het ene blad na het andere los van een prachtig stralend rozenkleurig licht, tot hij eindelijk geheel klaar was en straalde als de schoonste onder de sterren. Toen de arme mannen dat zagen, zei hun wijsheid hun, dat op dit uur op aarde een machtig Koning geboren werd, en wiens macht die van Cyrus en Alexander te boven zou gaan". En ze zeiden tot elkander: „Laat ons naar de vader en de moeder van de Pasgeborene gaan en hun zeggen wat we zoëven gezien hebben. Misschien dat ze ons dan belonen met een zak munten of een gouden armband." Ze namen hun lange wandelstaven op en begaven zich op weg. Ze gingen de stad door en de stadspoort uit. Maar daar waren ze een ogenblik in de war, want nu breidde zich voor hen uit de grote droge, lieflijke woestijn, die de mensen verafschuwen.

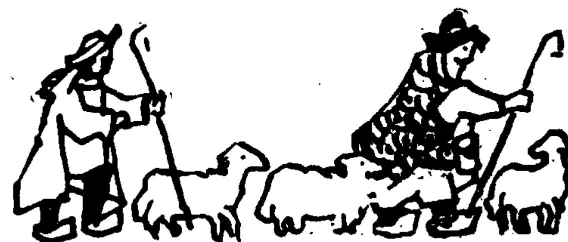
Toen zagen ze, hoe de nieuwe ster een smalle streep licht over het woestijnzand wierp en zij gingen getroost voort met de ster als wegwijzer. Zij gingen de hele nacht voort over de witte zandvlakte en onder de hele tocht spraken ze over de jonge pasgeboren Koning, die ze zouden vinden, slapend in een wieg en spelend met edelgesteenten. Zij verkortten de uren van de nacht door er over te spreken, hoe zij tot zijn vader, de koning, zouden gaan en tot zijn moeder, de koningin, en hun zeggen, dat de hemel hun zoon kracht en macht en schoonheid en geluk voorspelde, groter dan die van Salomo. Ze verhieven zich er op, dat God hen geroepen had om de ster te zien. Zij zeiden, dat de ouders van de jonggeborene hen niet met minder dan twintig zakken goud konden belonen. Misschien zouden zij zelfs wel zoveel geven, dat zij de pijn van de armoede niet meer behoefden te dragen. „Ik lag op de loer in de woestijn als een leeuw," zei de droogte, „en wilde me op deze reizigers werpen met alle ellende van de dood, maar ze ontkwamen mij. De ster leidde hen de hele nacht en tegen de morgen, toen het licht werd en de andere sterren verbleekten, bleef deze hardnekkig staan en lichtte over de woestijn, tot ze hen geleid had naar een oase, waar zij een bron en vruchtdragende bomen vonden. Daar rustten zij de gehele dag en eerst tegen de nacht, toen ze het sterrenlicht over het woestijnzand zagen, gingen zij verder." „Voor een mens," ging de droogte voort, „was het een heerlijke wandeling. De ster leidde hen zo, dat ze honger noch dorst behoefden te lijden. Zij bracht hen voorbij de scherpe distels. Zij ontweken het diepe losse stuifzand, zij ontweken de scherpe zonneschijn en de hete woestijnstorm.

Dé drie wijzen zeiden aanhoudend tegen elkaar: „God beschermt ons en zegent onze gang: wij zijn Zijn gezanten." „Maar zo langzamerhand kreeg ik toch macht over hen," ging de droogte voort. „Het hart van die sterrenreizigers veranderde in een woestijn, even droog als die waar ze doortrokken. Zij werden vol onvruchtbare trots en verwoestende gierigheid. „Wij zijn Godsgezanten," herhaalden de drie Wijzen. „De vader van de pasgeboren Koning beloont ons niet te hoog, als hij ons een karavaan schenkt, beladen met goud." „Eindelijk leidde een ster hen over de beroemde Jordaan en de heuvels van Jeruzalem op. En op een nacht bleef die staan boven de stad Bethlehem, die tussen de groene olijven op een heuvel lag te schitteren. „De drie Wijzen zagen rond naar een paleis en vestingtorens en muren en al zulke dingen, die bij een koningsstad horen; maar zij zagen niets. En wat erger was, het sterrenlicht leidde hen niet eens de stad in, maar bleef staan bij een grot aan de kant van de weg. Daar gleed het zachte licht naar binnen door een opening en toonde de drie wandelaars een kindje, dat op moeders schoot rustig lag te slapen. „Maar hoewel nu de drie Wijzen zagen, dat het sterrenlicht het hoofdje van het kind omstraalde als een kroon, bleven zij buiten de grot staan. Zij gingen niet naar binnen om de kleine eer en een koninkrijk te voorspellen. Zij wenden zich af zonder hun tegenwoordigheid te verraden, en zij vluchtten van het kind weg en liepen terug naar de heuvel. „Zijn wij uitgegaan naar bedelaars, die even arm zijn als wij?" zeiden ze. „Heeft God ons hierheen geleid, opdat wij met Hem zouden spotten, en eer en aanzien voorspellen aan de zoon van een schaapherder? Dat kind brengt het nooit verder dan hij zijn kudde hoeden zal hier in het dal." De droogte hield op en knikt bevestigend haar toehoorders toe. „Heb ik geen gelijk?" scheen zij te vragen. „Er is iets, dat droger is dan woestijnzand, maar niets is onvruchtbaarder dan het mensenhart." „De drie wijzen hadden niet lang gelopen, toen het hun voorkwam, dat zij verdwaald waren en de ster niet goed gevolgd hadden," ging de droogte voort. „En zij zagen omhoog om de ster te vinden en de rechte weg. Maar toen was de ster, die zij heel uit het oosten gevolgd hadden, van de heuvel verdwenen." De drie vreemdelin-

gen maakten een heftige beweging en op hun gezichten lag een uitdrukking van diepe smart. „Wat nu gebeurde," ging de spreekster voort, „is van 't standpunt van een mens uit gezien, misschien gelukkig. Dat is zeker, dat de drie mannen, toen zij de ster niet meer zagen, begrepen dat zij tegen God gezondigd hadden. En hun geschiedde," vertelde de droogte bevend verder, „zoals het veld in de herfst, als de sterke regens beginnen.

Zij beefden van schrik als voor donder en bliksem, hun ziel werd week en ootmoed ontsproot in hun hart als groen gras. „Drie dagen en drie nachten dwaalden zij door het land om het kind te vinden, dat zij moesten aanbidden. Maar de ster vertoonde zich niet aan hen. Zij verdwaalden steeds verder en voelden de grootste smart en wanhoop.' In de derde nacht kwamen zij aan deze bron om te drinken. En toen had God hun de zonde vergeven, zodat, toen ze zich over het water bogen, zij daar in de diepte het spiegelbeeld zagen van de ster, die hen uit het oosten hierheen geleid had. „En onmiddellijk zagen zij die ook aan de hemel en zij leidde hen opnieuw naar de grot in Bethlehem. En zij knielden voor het kind en zeiden: „Wij brengen U gouden schalen met wierook en kruiden. Gij zult de grootste koning worden, die op aarde geleefd heeft, van haar schepping af tot haar ondergang toe." „Toen legde het kind zijn hand op hun gebogen hoofden en toen zij opgestaan waren, had het hun geschenken gegeven groter dan een koning ze geven kon. Want de oude bedelaar was jong geworden, de melaatse was gezond en de zwarte was een schoon blank man. En men zegt, dat zij zo heerlijk waren om aan te zien, dat zij heentrokken en koning werden — ieder in zijn eigen land."

De droogte hield op met vertellen en de drie vreemdelingen prezen haar: „Ge hebt goed verteld," zeiden zij. „Maar het verwondert mij," zei de ene, „dat de drie Wijzen niets voor de bron deden, die hun de ster toonden. Zouden ze zulk een weldaad geheel vergeten?" „Moet zulk een bron niet altijd blijven bestaan?" zei de tweede vreemdeling, om de mensen te herinneren, dat het geluk, dat verloren wordt op de bergen van de hoogmoed, teruggevonden kan worden in het dal van de nederigheid?" „Zijn de overledenen dan

erger dan de levenden?" zei de derde. „Sterft de dankbaarheid bij hen, die leven in het Paradijs?" Maar toen zij dit zeiden, sprong de droogte op met een kreet. Zij had de vreemdelingen herkend, ze begreep wie die reizigers waren. En zij vluchtte als een razende om niet behoeven te zien hoe de drie Wijzen hun dienaren riepen en hun kamelen naar de bron leiden, allen beladen met waterzakken, en de arme, stervende bron vulden met water, dat zij uit het Paradijs gehaald hadden.

Dit is ons Kersthoekje, jongens en meisjes

Het meisje met de lucifers

Het was vreselijk koud; het sneeuwde en het was bijna donker op de avond vóór Kerstmis. In die kou en donkerte liep er een klein arm meisje over straat met bloot hoofd en blote voeten. Toen ze van huis weggegaan was had ze nog wel pantoffels aan; maar wat hielp dat? Het waren heel grote pantoffels, die haar moeder altijd gedragen had, zo groot waren ze. Het kleine ding had ze echter verloren toen ze de straat over holde omdat twee auto's woest aankwamen rennen. De ene pantoffel kon ze niet meer vinden en de andere had een jongen weggeratst en liep er hard mee weg. Zo moest het kleine ding dus op zijn blote voeten verder en ze waren rood en blauw van de kou. In haar rode schortje droeg ze een heleboel lucifers en een doosje hield ze in haar hand. Maar de hele dag had niemand ook maar een doosje van haar gekocht, of had ze ook maar een stuiver gekregen.

Rillend vau kou en honger sloop ze verder, een beeld van ellende, dat arme kleine ding!

Vlokken sneeuw bedekten haar lange, blonde haren, die met mooie krullen om haar hals lagen; maar daaraan kon ze nu moeilijk denken. Uit alle ramen straalde licht en het rook heerlijk naar gebraden eend: het was immers de avond voor Kerstmis. Ja, daar dacht ze aan.

In een hoekje van twee huizen, waarvan het ene meer naar voren stak dan het andere, ging ze zitten en maakte zich zo klein mogelijk. Haar voetjes had ze onder zich getrokken; maar zo kreeg ze het nog kouder en ze durfde niet naar huis gaan; ze had immers geen een doosje lucifers verkocht en geen stuiver kon ze laten zien. Haar vader zou haar zeker slaag geven en thuis was het immers ook koud; er was daar niet meer dan een dak boven hun hoofd, waar de wind doorheen floot al hadden ze ook geprobeerd, de gaten te stoppen met stro en vodden.

Haar handjes waren bijna verstijfd van kou. Ach! Een lucifertje zou haar goed doen; maar eentje zou ze uit het doosje nemen en aanstrijken om haar handen wat warmte te geven. Ze haalde er een uit. Rrst! Hoe flikkerde en brandde het! Het was een warme, helle vlam, net een lamp, wanneer ze haar handje er overheen hield; het was een wonderlijk lampje! Het kleine ding dacht werkelijk, dat het voor een grote, ijzeren kachel zat met glimmend nikkelen poten en nikkelen versiering. Wat brandde het vuur daarin en hoe een heerlijke warmte gaf het! Het kleine ding stak zijn voetjes er al naar uit, om die ook wat warmte te geven — maar — daar ging het vlammetje uit, de kachel verdween en ze had alleen een afgebrande lucifer in haar hand.

Ze streek een tweede langs het doosje: hij ging aan en waar de schijn op de muur viel werd die doorzichtig als een sluier; ze kon er door in de kamer kijken. Over de tafel lag een wit laken, er stonden fijna porseleinen borden op en de gebraden gans dampte verrukkelijk; hij was met appels en gedroogde pruimen gevuld. En wat nog verrukkelijker was: de gans huppelde van zijn schotel, van de tafel op de grond en wandelde met mes en vork in zijn borst op het arme meisje toe. Maar de lucifer ging uit, en van al het verukkelijke bleef niets over behalve dikke, vochtige, koude muren. Ze stak nog een lucifertje aan. Daar zat ze onder de prachtige kerstboom en hij was nog groter en schitterender dan die ze door de glasdeur van de rijke koopman gezien had. Duizende lichtjes brandden op de groene takken en kleurige beelden, zoals ze in de étalages te zien waren, keken op haar neer. Het meisje strekte haar handjes er naar uit: maar de lucifer ging uit. De Kerstlichtjes stegen omhoog: ze zag ze nu als sterretjes aan de hemel staan; een viel er naar beneden en trok een lange vuurstreep.

„Nu gaat er iemand dood," dacht het kleine ding, want haar oud grootmoedertje, de enige waar ze werkelijk van hield maar die al dood was, had haar eens verteld, dat, als er een ster naar beneden valt, er een zieltje naar O.L. Heer vliegt.

Opnieuw streek ze een lucifer aan. Het werd weer licht en in de gang stond grootmoedertje, wit en glanzend, lachend en heel lief.

„Grootmoedertje," riep de kleine. „O, neem me mee. Ik weet dat je weggaat als de lucifer uitgaat; je verdwijnt net als de warme kachel, de verrukkelijke gans en de grote, prachtige kerstboom!" En voor het te laat was, streek ze vlug het hele lucifersdoosje aan, want ze wilde haar grootmoedertje bij zich houden. En de lucifers gaven zoveel licht dat het heller werd dan midden op de dag; vroeger was grootmoedertje niet zo mooi en zo groot geweest; ze nam haar kleine ding in de armen en samen vlogen ze in licht en vreugde hoog boven de aarde, oneindig hoog; en daarboven was geen kou en geen honger en geen angst — ze waren bij God.

Maar in de hoek tegen de muur geleund zat in de vroege morgen van Kerstmis het kleine meisje met rode wangen en een mondje dat lachte — bevroren op de avond voor Kerstmis. De Kerstzon ging op en vond haar daar, verstijfd, met de lucifersdoosjes waarvan er een helemaal opgebrand was. De mensen die uit de Nachtmis kwamen en haar vonden hadden medelijden en zeiden: „Ze heeft zich zeker willen warmen." Maar niemand vermoedde hoe schone dingen ze gezien had en in hoe zilveren glans ze met haar grootmoedertje de vreugde van Kerstmis was binnengegaan.

H. C. Anderson.

Lieve neefjes en nichtjes.

Met Kerstmis is het hier niet koud en ook niet veel donkerder dan op andere dagen van het jaar. Toch is er ook bij ons een onderscheid tussen kinderen die met Kerstmis prettig feest kunnen vieren en anderen, die nog te weinig hebben om te leven. Wij mogen O.L. Heer wel dankbaar zijn, dat hij ons de kou en de honger gespaard heeft, die het meisje met de lucifers en zoveel andere kinderen moeten lijden.

Maar daarom moeten wij, wanneer we met Kerstmis feestvieren, toch niet de vele neefjes en nichtjes vergeten, die geen feest maar verdriet hebben, en we moeten niet alleen hen niet vergeten maar ook proberen iets voor hen te doen.

Als we met Kerstmis alleen aan ons zelf denken, vieren we geen echte Kerstmis, want Kerstmis is het feest van liefde voor onze medemensen, speciaal voor hen die arm en verdrietig zijn.

Kerstmis is feest, omdat de engelen zingen in de nacht.

„Eer aan God in den hoge en vrede aan de mensen op aarde". Maar die vrede, en dus ook het feest van de vrede, is alleen voor de mensen, die van goede wil zijn.

Vergeet dus niet de armen te helpen en de verdrietigen te troosten. Weet je niet een arm kind, dat je, door stilletje iets er voor te doen, een blijde Kerstmis geven kunt?

Doe dat dan, en ook je eigen Kerstfeest zal er des te blijder om zijn, en Tante wenst je met des te meer vreugde:

„Een zalig Kerstfeest".

De baard van de Kerstman

Er is, heel lang geleden, een tijd geweest, dat er twee Kerstmannen bestonden: een goede en een kwade. Die twee concurreerden hevig: wat de een de kinderen 's-avonds schonk, dat haalde de andere 's-nachts weer weg.

Een lucratief bedrijf voor de boze en voor de goede een toestand om dol van te worden.

„Waarom hield die goede er dan niet mee op?" vraagt een schrandere lezer. Wel, dat kón hij immers niet! Het was zijn roeping om te schenken en daarom schonk hij voort, al was het alleen als acte de présence.

„En waarom ruimde die goede zijn tegenstander niet uit de weg?" vraagt een ander. Och kom, daar was hij immers veel te goed voor!

Doch luistert hoe alles toch in het reine is gekomen. Die kwade Kerstman smeedde een duivels plan. Hij had in die jaren zoveel bijeengezameld, dat hij er geen weg meer mee wist. En hij dacht: „Ik moet die oude Kerstman kwijt. Ik wil ook wel eens spelen voor de goede. Het moet aardig zijn te geven, voldoening te lezen op de gezichten der kinderen en 's-nachts de boel weer weg te halen". Bó kwaadaardig was die kwade!

En op een avond vond de goede de Kerstman in zijn stam-café opeens de kwade tegenover zich.

„Ha, die goede!" zei de booswicht, doch de brave Kerstman zweeg.

De ander trok nu een berouwvol gelaat en sprak: „Luister goede! Ik heb spijt van mijn gedrag. Ik wil mijn leven beteren. Ik ga in de visserij".

Toen de goede Kerstman dát hoorde, klaarde zijn gezicht op, want zijn fout was, dat hij alles geloofde. „O kwade!" riep hij uit, „dan is alles dus in orde! Druk mij de hand, mijn goede vriend!"

En te zamen dronken zij menig kleintje koffie, want het gebruik van sterke drank was de goede Kerstman streng verboden. Ten slotte sprak de kwade schijnheilig: „Zou je met mij niet op de wolken willen klimmen? Ik wil zo graag nog één keer zien wat ik allemaal opgeef...."

Dat vond de nette Kerstman goed, aangezien het niet in hem opkwam, dat zijn vijand hem naar beneden wilde werpen.

Zij begaven zich dus naar de touwladders en toen zij boven op een wolk waren geklommen, mompelde de kwade in zijn baard: „Nu dadelijk een heel klein zetje en 't is gebeurd...."

De goede Kerstman hoorde dat niet, maar de wolk verstond het wèl en aangezien deze wolk aan de kant stond van de goede, dacht zij: „Neen, kwade! Dit plan zal nimmer slagen!" En zij begon te regenen uit de plek, waarop de slechte Kerstman stond.

„Help!" riep deze, want de wolk smolt onder hem weg. Nog trachtte de goede Kerstman zijn metgezel te redden door hem bij zijn baard te vatten, doch de baard was vals en schoot de snoodaard van de kin, terwijl hij in de diepte stortte. Van hem werd nimmer meer iets vernomen.

Alleen de goede bleef wenend achter, met de baard nog in zijn handen. Toen de wolk hem echter het plan van de ontaarde Kerstman vertelde, werd hij zo toornig, dat hij de baard verscheurde en naar beneden gooide. „Niets zal van hem overblijven!" riep hij woedend.

Elk jaar weer koopt nu die goede Kerstman een valse baard, klimt uit traditie op een wolk en strooit de baard in snippers naar beneden. En zo komt het, dat 't altijd sneeuwt, wanneer het tegen Kerstmis loopt.

E. ASSER

Welke Kerstklanken uit de hemel klinken door uw radio de kamer in?

CUROM

Maandag: 17.30 Kinderuitzending in het Papiament; 17.50 Jacob van der Woude; 18.15 Voor en door de Kon. Marine; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.15 „Wat de handel biedt"; 20.15 Wijdingsavond; 21.45 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Maandag: 18.25 Inleiding Nachtmis; 18.30 Nachtmis; 19.40 „Het wordt Kerstmis"; 19.44 Nieuws; 19.52 Largo uit het „Concert voor twee violen en strijkorkest" — J. S. Bach; 19.56 Het Bijbels Kerstverhaal; 19.59 „Hodie Christus natus est"; 20.02 Kerstavond in Den Bosch; 20.08 „Die Sangheren Onser Lieven Vrouwen" zingen; 20.23 Kerstverhaal; 20.30 „Muziek in de Kerstnacht", door het Concertgebouworkest, olv. Felix de Nobel; 20.51 Avondgebed: Ds F. R. A. Henkels; 20.56 Sluiting.

AVROS

Maandag: 16.00 Reclame-uitzending; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 Omroep-advertenties; 17.15 Voor de kleintjes; 17.25 Kerstliedjes; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen 18.00 Dienst in de Grote Stadskerk; 19.00 Nieuws; 19.20 Kerstliederen; 19.50 Voor de gedetineerden; 20.10 Concordia dameskoor; 20.40 Negerengels Kerstverhaal en Negerengelse Kerstliederen; 21.10 R.A.O. Kerstspel; 21.50 Delen uit de Messias van G. F. Handel; 22.40 Kerstliedjes; 23.00 Kerstklokken — Stille Nacht.

1e KERSTDAG.

CUROM

Dinsdag: 9.00 R.K. Kerkdienst; 10.00 Kerstmorgenmelodie; 11.00 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Het Trio Jiraharas; 13.00 Sluiting; 17.30 Voor de kleinere kinderen; 17.50 „Merry Christmas Music"; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Kerstfeest in Amerika; 20.30 Franse en Nederlandse Kerstliederen; 20.45 Kerstpoëzie; 21.05 Chansons; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Kerstboodschap; 19.11 Nieuws; 19.19 „Kerstmis in Europa"; 19.49 West-Indische rubriek met Kerstviering bij de Moravische Broeders; 20.19 Hoorspel; 20.49 Intermezzo; 20.54 Avondgebed: pater L. Verhagen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting.

AVROS

Dinsdag: 7.00 Kerstklokken; 7.10 Bazuinkoor; 7.30 Een klankbeeld met kerstliederen; 8.00 Lutherse Kerkdienst; 9.00 Zuid Amerikaanse Liederen; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Hoornconcert No. 2 in Es van W. A. Mozart; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 16.00 Musical Noteboek; 16.30 Voor de jarigen van vandaag; 17.00 Kerstliederen en gedichten; 17.30 Kerstverhaal voor kinderen; 17.45 Voor jarigen op de Antillen; 18.00 R.A.O. viert Kerstmis; 18.40 Nieuws; 19.00 De Deep River Boys zingen kerstliederen; 19.30 „Kerstmis in de Bovenwinden"; 19.45 Lichte muziek; 20.00 Verkorte Vertaling van „A Christmas Caroll"; 20.30 Concert voor Orkest van B. Bartok; 21.15 Tango's en Walsen; 21.30 Sluiting.

2e KERSTDAG.

CUROM

Woensdag: 10.00 „The Messiah" van Haendel; 11.00 Voor de Noorse zeelieden; 11.15en „Have yourself a merry little Christmas"; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Gordon Jenkins; 13.00 Sluiting; 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Bing Crosby; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Curom Juke-Box; 20.30 Kerstuitzending voor de Bovenwindse Eilanden; 21.00 Kerstmis in Zuid-Amerika; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Kersttoespraak; 19.10 Nieuws; 19.18 Intermezzo, 19.22 „De Verloren melodie": Een Kerstfantasie; 19.50 Nederlandse Kroniek; 20.05 West-Indische rubriek met o.a. Willemstad in Noord-Brabant groet Willemstad op Curaçao en Groeten voor militairen; 20.35 Lichte muziek rond Kerstmis; 20.54 Avondgebed; 20.58 Sluiting.

AVROS

Woensdag: 7.00 Cinema-orgelmuziek; 7.30 Een programma voor de neerslachtigen; 8.30 Bach-muziek; 9.00 Het Mannenkoor Leo-Victor; 9.30 R.K. Morgenwijding; 10.00 Pianomuziek; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek 12.00 Sluiting; 16.00 Piano Playhous; 16.30 Voor de Jarigen van vandaag; 17.00 ZIOL zingt; 17.30 Vrolijke vertelling voor kinderen; 17.45 Voor Jarigen op de Antillen; 18.00 Guitaar Duo; 18.10 Het C.C.S. spreekt; 18.25 Fun with music; 18.40 Nieuws; 19.00 Ouverture Beatrice en Benedict en Dieren Carnaval; 19.35 Kerstvertelling; 19.50 Zangrecital; 20.10 Stichting Culturele Samenwerking; 20.25 Serenade in D voor fluit, viool en alt viool van Beethoven; 20.55 Nieuws 21.00 Sluiting.